

Sygn. akt II K 313/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : **SSR Rozalia Białecka**

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Rolnik

w obecności oskarżyciela publicznego – bez udziału

po rozpoznaniu dnia 08/09/2017 r.

sprawy : M. W. (1) , c. M. i A. z domu K. ur. (...) w T.

oskarżonej o to, że : w okresie 07 stycznia 2015 roku do 09 marca 2017 roku w miejscowości P. gmina Ż. , województwo (...) uporczywie uchylała się od ciężącego na niej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 07 stycznia 2015 roku sygn. akt IIIRC 162/14 obowiązku alimentacyjnego w kwocie 400 złotych miesięcznie na rzecz swojego syna N. B. przez co naraziła go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o czyn z art. 209 par. 1 kk

orzeka:

1/ Oskarżoną M. W. (1) uznaje za winną popełnienia zarzuconego jej w akcie oskarżenia czynu z tym ,że przyjmuje , iż czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego art. 209 par. 1 a kk i za tak przypisany czyn na mocy art. 209 par. 1 a kk wymierza jej karę grzywny wysokości 100 (sto) stawek dziennych , określając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych .

2/ Na mocy art. 627 kpk obciąża oskarżoną kosztami procesu w sprawie w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych i opłatą sądową na rzecz Skarbu Państwa 150 (sto pięćdziesiąt) złotych .

Sygn. akt II K 313/17

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Opocznie złożył wniosek o wydanie w trybie art. 335 § 1 kpk wyroku skazującego przeciwko M. W. (2) oskarżonej o to, że: w okresie 07 stycznia 2015 roku do 09 marca 2017 roku w miejscowości P., gmina Ż., województwo (...) uporczywie uchylała się od ciężącego na niej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 07 stycznia 2015 roku sygn. akt III RC 162/14, obowiązku alimentacyjnego w kwocie 400 złotych miesięcznie na rzecz swojego syna N. B., przez co naraziła go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209 § 1 kk i wymierzenie za to grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł. oraz zasądzenie kosztów i opłat sądowych – k. 29-30.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd, uwzględniając wniosek Prokuratora o wydanie wyroku skazującego uznał, że sprawstwo i wina oskarżonej nie budzi wątpliwości, cele postępowania karnego zostaną osiągnięte, a nadto nie wystąpiła negatywna przesłanka z art. 343 § 2 kpk.

Przepis art. 209 § 1 kk, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2017 r. poz. 952), penalizuje zachowanie sprawcy polegające uchylaniu się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące. Przy czym zgodnie z art. 209 § 1a kk, wprowadzonym w/w ustawą stanowi, iż sprawca czynu określonego w § 1 naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Uchylenie się od obowiązku łożenia na utrzymanie osoby uprawnionej do alimentacji zachodzi wtedy, gdy zobowiązany mając obiektywną możliwość wykonania tego obowiązku nie dopełni go ze złej woli (uchw. SN z 9.6.1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86; wyr. SN z 27.2.1996 r., II KRN 200/95, OSN Prok. i Pr. 1996, Nr 10, poz. 8; wyr. SN z 24.11.1970 r., V KRN 437/70, OSNKW 1971, Nr 3, poz. 37; wyr. SN z 19.12.1979 r., V KRN 297/79, OSNPG 1980, Nr 6, poz. 79; wyr. SN z 7.10.1994 r., III KRN 136/94, Prok. i Pr. 1995, Nr 5, poz. 10; wyr. SN z 9.5.1995 r., III KRN 29/95, OSNKW 1995, Nr 9–10, poz. 64; wyr. SN z 11.28.1995 r., III KRN 137/95, Prok. i Pr. 1996, Nr 6, poz. 11; post. SN z 17.4.1996 r., II KRN 204/96, OSN Prok. i Pr. 1996, Nr 11, poz. 4; post. SA w K. z 13.12.2000 r., II AKz 289/00, KZS 2000, Nr 12, poz. 28).

Zważyć należy, że na oskarżonej ciąży obowiązek alimentacyjny łożenia na małoletniego syna N. B. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 07 stycznia 2015 roku sygn. akt III RC 162/14, obowiązku alimentacyjnego w kwocie 400 złotych miesięcznie.

Oskarżona nie uiściła żadnej z rat alimentacyjnych, a zaległość z tego tytułu przekracza więcej niż 3 świadczenia.

.Pozbawienie N. B. miesięcznych świadczeń alimentacyjnych spowodowało narażenie go na niemożność zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych, bowiem zaspakajanie jego potrzeb kosztem znacznego wysiłku osoby współzobowiązanej do alimentacji (ojca dziecka), albo przez inne osoby niezobowiązane (dziadków), nie wyłącza ustawowego znamienia narażenia na niemożność zaspokojenia tych potrzeb (uchw. SN z 9.6.1976 r., VI KZP 13/75, OSNKW 1976, Nr 7–8, poz. 86; podobnie w wyr. SN z 20.7.1971 r., V KRN 259/71, OSNPG 1971, Nr 12, poz. 239; wyr. SN z 27.3.1987 r., V KRN 54/87, OSNPG 1987, Nr 8, poz. 103). Powyższe rozważania nakazują ocenę zachowania oskarżonej ocenę zachowania w oparciu o art. 209 § 1a kk.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonej należało poczytać przyznanie się do winy oraz dotychczasową niekaralność.

Za okoliczności obciążającą – ponad roczny okres bezprawnego zachowania.

Stopień zawinienia oraz szkodliwość społeczna czynu powoduje, że wymierzenie oskarżonej, na podstawie art. 209 § 1a kk, grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł., będzie adekwatną reakcją i wystarczającą dla osiągnięcia celów wychowawczych wobec oskarżonego. Sąd baczyl, by ilość stawek odzwierciedlała stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość jednej stawki miarkowana z uwzględnieniem możliwości zarobkowych i sytuacji majątkowej oskarżonej.

O kosztach sądowych i opłacie orzeczono na podstawie art. 627 kpk i w oparciu o art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (j.t. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 152 ze zm.).